

Maija Nikkanen

Kysely palokunnille kesän 2018 hälytysteh- tävien hoitamisesta (1.5.-31.8.)

Tiivistelmä

Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö toteutti sopimuspalokuntalaisille suunnatun kyselyn aikavälillä 11.10.–28.10.2018. Sen tarkoituksena oli selvittää, miten sopimuspalokunnat kokivat menneen kesän (touko-elokuu) muun muassa kuormittavuuden, yhteistyön sujumisen sekä kaluston ja osaamisen riittävyyden osalta. Kyselyä levitettiin sekä sähköpostitse että sosiaalisen median kautta. Siihen vastasi yhteensä 767 henkilöä.

Vastauksista nousee esiin sopimuspalokuntalaisten sitoutuneisuus: suurista tehtävämääristä ja pitkistä vuoroista huolimatta oma kuormittuneisuus arvioitiin yleensä kohtuulliselle tasolle ja lepoajat sopiviksi.

Yleisimmäksi tehtävätyypiksi nimettiin useimmiten maastopalo (60 %). Vastaajista yli puolet (55 %) osallistui tehtäviin kesän aikana 12 kertaa tai useammin. Lisäksi vastaajista 32 % osallistui samaan hälytystehtävään useammin kuin kerran. 75 % taas osallistui saman päivän aikana useampaan tehtävään, yleensä kahteen tai kolmeen.

Pisimmäksi työjaksoksi ilmoitettiin yleisimmin 6-10 tunnin mittainen jakso (38 %), mutta monet raportoivat myös 11-15 tunnin työjaksoista (26 %). Useille vastaajille oli kertynyt jopa yli 20 tunnin mittainen jakso.

Yli puolet kyselyyn vastanneista (64 %) ei kokenut kesän tehtävistä kertynyttä tuntimäärää erityisen kuormittavaksi. Suurin osa (80 %) vastanneista sai myös levätä tehtävien välillä riittävästi. Toisaalta henkilöstön riittävyydestä kysyttäessä vastauksissa oli hajontaa, eikä henkilöstön kuormitusta aina seurattu. Lisäksi kolmasosa vastaajista kertoi, että palokuntatehtävät vaikuttivat heidän siviilityöhönsä. Vastaajat, jotka tekivät usein pitkiä vuoroja, olivat keskimääräistä kuormittuneempia.

Kesän maastopalojen taktinen johtaminen sai melko hyvän arvosanan, sillä 70 % vastaajista näki sen tason joko hyvänä tai erinomaisena. Avointen kysymysten vastauksissa nimettiin myös puutteita tehtävien johtamisessa: tieto ei aina kulje sujuvasti tai sopimuspalokuntalaisten vuorojen venymiseen ei reagoita.

Yhteistyön sujuminen vakituisen henkilöstön ja sopimuspalokuntalaisten kesken sai hyvän arvosanan: 83 % vastaajista totesi, että se sujui erinomaisesti tai hyvin. Toisaalta aiheeseen liittyvissä avovastauksissa (yht. 402 kpl) kriittinen ääni korostui. Erityisesti toistui se, että vakituiset ja sopimuspalokuntalaiset ovat joskus kuin ”kahden kerroksen väkeä”, eikä sopimuspalokuntalaisten kokemusta ja paikallistuntemusta arvosteta toivotulla tavalla. Lisäksi mainittiin se, etteivät vakituiset ja sopimuspalokuntalaiset tunne toisiaan henkilökohtaisesti, mikä hankaloittaa yhteistyötä.

Sammutustöihin osallistuneiden asiantuntemusta esim. huoltoon, raivaukseen ja vedenkuljetukseen liittyen hyödynnettiin vaihtelevasti: hieman yli puolet (52 %) vastaajista oli sitä mieltä, että asiantuntemusta hyödynnettiin aina tai useimmiten. Osaamisvajeiksi taas nimettiin muun muassa johtaminen, viestiliikenne ja VIRVE:n käyttö, suunnistaminen ja kartanlukutaito sekä maastopalojen sammuttaminen, erityisesti turvepalot. Toisaalta monen vastaajan mielestä selkeitä osaamisvajeita ei ollut.

Avovastausten perusteella toivottiin erityisesti lisää kevyitä sammutusasuja, koska helleaikaan kolmikerroksiset varusteet ovat liian raskaat ja kuumat. Myös tarve kevyille kypärille mainittiin monesti. Samoin sammutusletkuja toivottiin lisää.

Näkemykset huollon toimivuudesta vaihteli. Hieman yli puolet (55 %) vastaajista kertoi sen toimineen hyvin tai melko hyvin, lähes neljäsosa (23 %) huonosti tai melko huonosti. Erityisesti muonituksen kehittämiseen otettiin kantaa.

Sisällys

1. Johdanto	5
2. Vastaajat	6
2.1 Vastaajat alueittain	6
2.2 Vastaajien koulutustaso	7
3. Tehtävät	8
3.1 Työtehtävien tyyppi	8
3.2 Työtehtävien määrä	9
3.3 Työjaksojen pituus	10
3.4 Tehtävien kuormittavuus	11
4. Johtaminen ja organisointi	14
4.1 Taktinen johtaminen	14
4.2 Yhteistyö vakituisten ja sopimuspalokuntalaisten välillä	15
4.3 Osaaminen ja sen hyödyntäminen	16
5. Varusteet ja huolto	18
5.1 Varusteet ja kalusto	18
5.2 Huolto	21
6. Kehityskohteet ja muut huomiot	23

1. Johdanto

Kesä 2018 oli pelastuslaitoksille ja niiden sopimuspalokunnille kiireinen. Kuiva kevät, kuuma kesä ja tuulinen sää loivat otolliset olosuhteet maastopaloille, joita raportoitiin toukokuun ja joulukuun välisenä aikana yhteensä 2160 kappaletta. Metsää paloi enemmän kuin kertaa-kaan sitten vuoden 2006, mutta esimerkiksi Ruotsiin verrattuna palot pysyivät hyvin hallinassa.¹

Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö toteutti sopimuspalokuntalaisille suunnatun kyselyn aikavälillä 11.10.–28.10.2018. Sen tarkoituksena oli selvittää, miten sopimuspalokunnat kokivat kesän muun muassa kuormittavuuden, yhteistyön sujumisen sekä kaluston ja osaamisen riittävyyden osalta. Kysely lähetettiin sähköpostitse pelastuslaitosten pelastusjohtajille ja -päälliköille sekä pelastusliittojen toiminnanjohtajille ja toimistoille. Lisäksi linkkiä kyselyyn jaettiin sosiaalisen median kautta. Kyselyyn vastasi yhteensä 767 henkilöä, mikä on noin 5 % sopimuspalokuntalaisten määrästä (15 414).

”Viime kesä osoitti vapaaehtoisten suuren merkityksen. Toivottavasti kesää osataan hyödyntää niin julkisuudessa kuin tulevaisuuden suunnittelussa sekä uusien vapaaehtoisten rekrytoinnissa.”

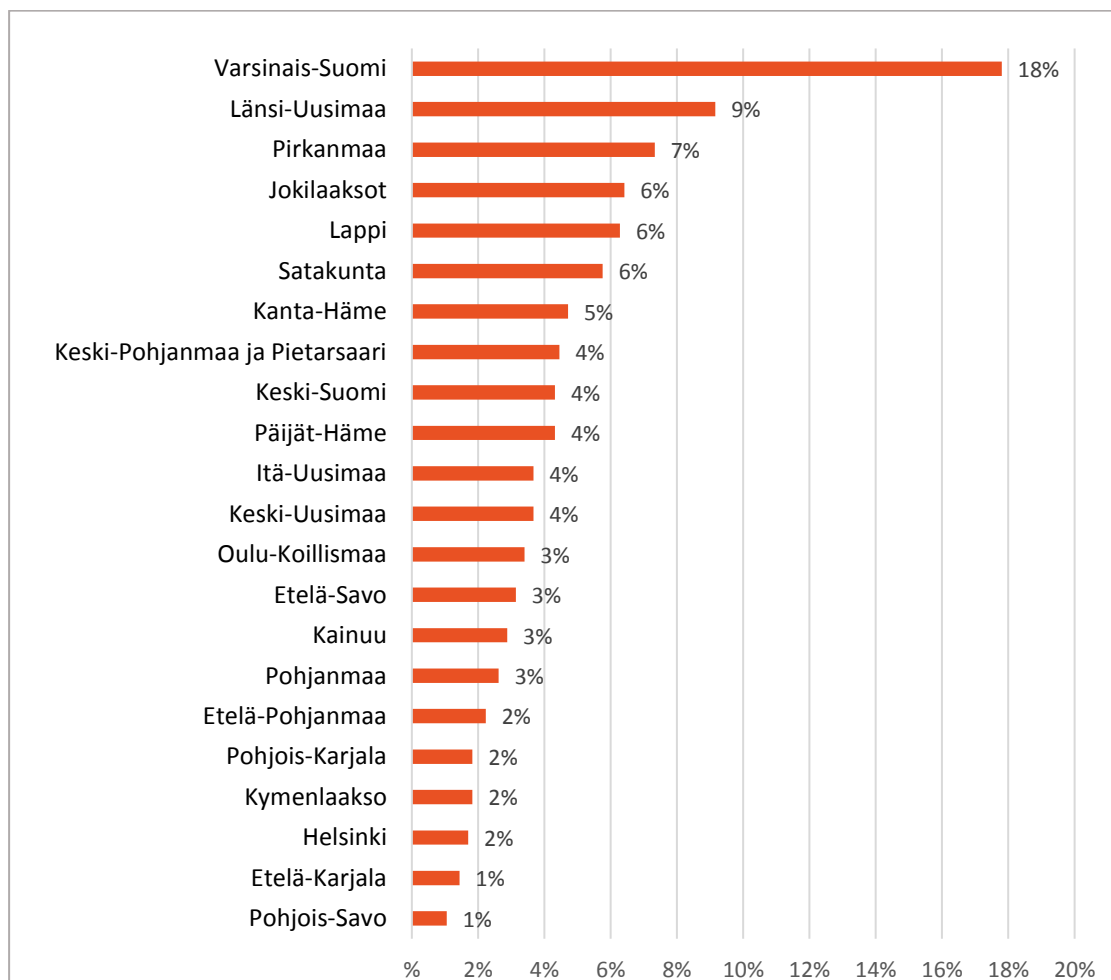
¹ Ketola, J. (2018). Hevonkuudessa palaa isosti - Tilastollinen selvitys kesän 2018 metsäpalojen leviämisestä. Pelastusopiston julkaisu, D-sarja 6/2018.

2. Vastaajat

2.1 Vastaajat alueittain

Eniten vastaajia oli Varsinais-Suomesta, (136 eli 18 % vastaajista), Länsi-Uudeltamaalta (70 eli 9 %), Pirkanmaalta (56 eli 7 %), Jokilaaksoista (49 eli 6 %) sekä Lapista (48 eli 6 %). Vähiten vastaajia oli Pohjois-Savosta (8 vastaajaa eli 1 %). (Kuva 1.) Suurimmat vastaajamäärät ovat alueilta, joilla tapahtui määrällisesti eniten metsäpaloja (Varsinais-Suomi ja Länsi-Uusimaa).

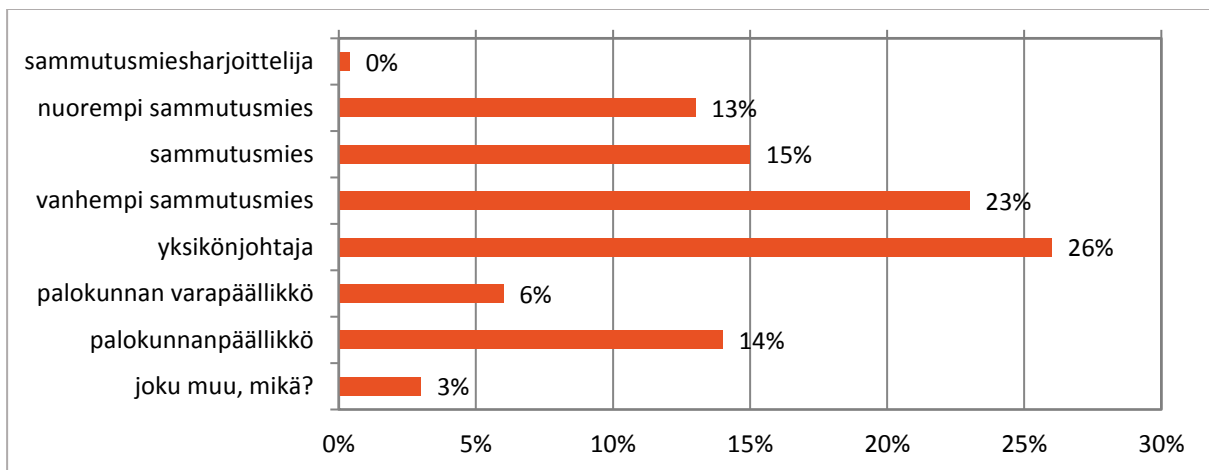
Joidenkin alueiden pieniä vastaajamääriä voi selittää se, että mahdollisesti yksi henkilö on valtuutettu vastaamaan koko palokunnan puolesta. Lisäksi kysely toteutettiin suomeksi, mikä rajasi pois ruotsinkielisiä vastaajia. Vaihtelevien vastaajamäärien takia luotettavien alueellisten vertailujen tekeminen on vaikeaa, joten myöhemmin esitettävissä alueellisissa vertailuissa keskitytään viiteen parhaiten edustettuun alueeseen.

Kuva 1. Vastaajien pelastustoimialueet

2.2 Vastaajien koulutustaso

Vastaajia oli jokaiselta koulutustasolta. Eniten oli yksikönjohtajia (26 %) ja vanhempia sammutusmiehiä (23 %), suhteellisen paljon myös palokunnanpäälliköitä (14 %). Myös kolme sammutusmiesharjoittelijaa (0,4 %) vastasi kyselyyn. Vaihtoehdon ”muu” valinneisiin kuului mm. hälytysmuonitusvastaava, ensivasteyksikön sairaanhoitaja sekä entinen palokunnanpäällikkö.

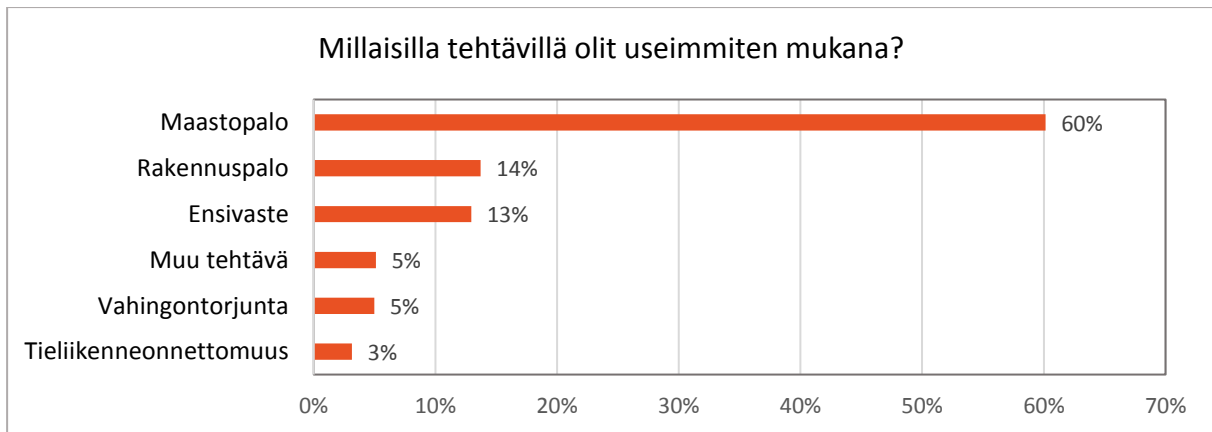

Kuva 2. Vastaajien koulutustaso

3. Tehtävät

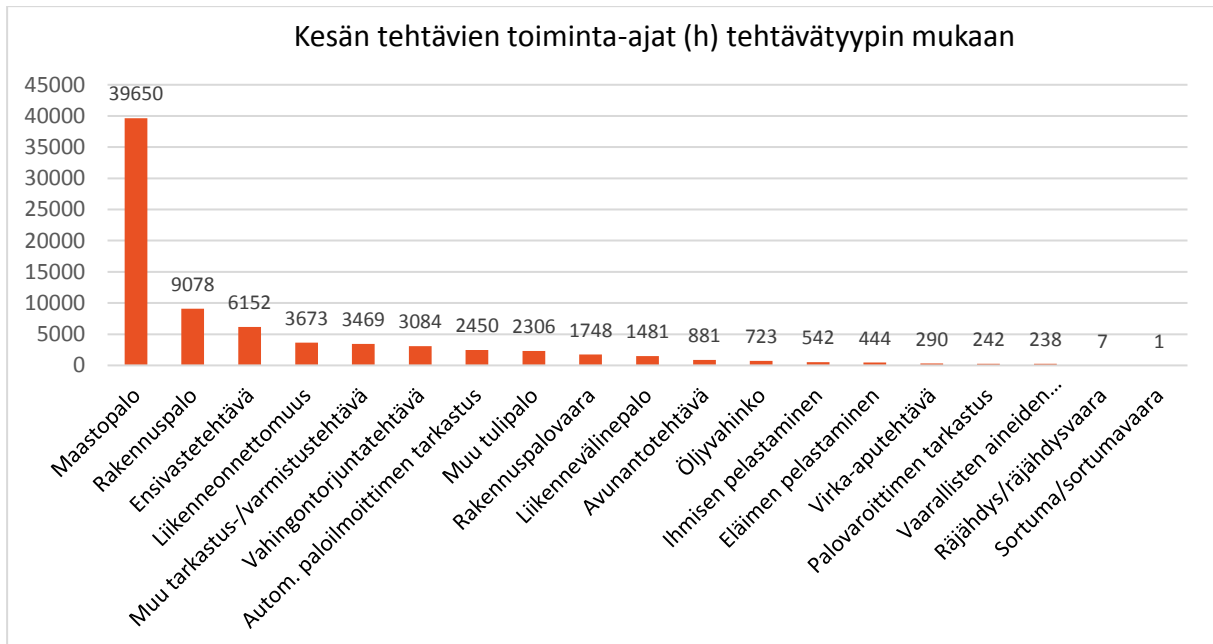
3.1 Työtehtävien tyyppi

Yleisimmäksi tehtävätyypiksi nimettiin useimmiten maastopalo (60 % vastaajista valitsi). Osa valitsi yleisimmäksi tehtäväksi myös rakennuspalot (14 %) ja ensivastetehtävät (13 %). "Muu tehtävä" -luokkaan kuului mm. automaattisia palohälytyksiä sekä eläintehtäviä.

Kuva 3. Yleisimmät tehtävätyypit

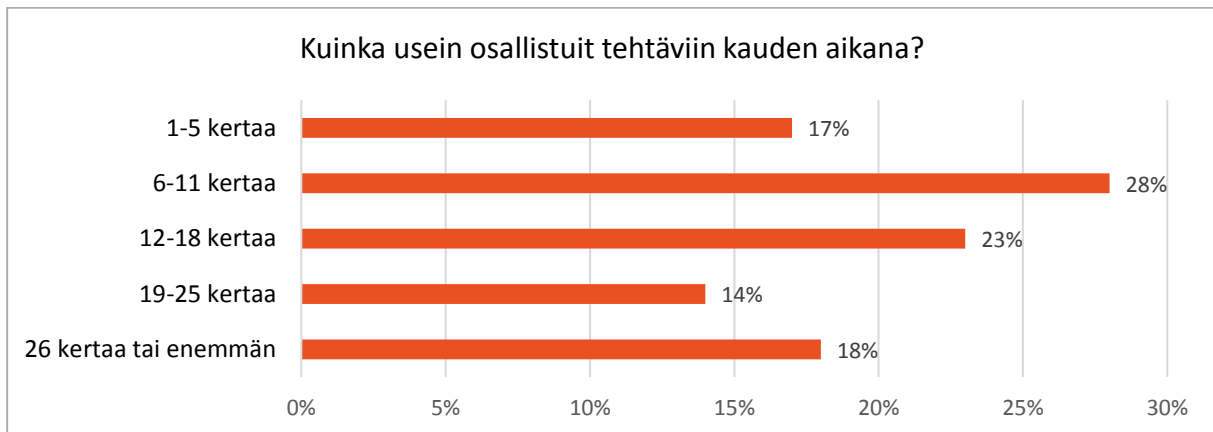
Vastaukset ovat linjassa Pelastustoimen resurssi- ja onnettomuustilasto PRONTOn tietojen kanssa. Vaikka maastopalojen osuus kaikista kesän tehtävistä oli vain 12 prosenttia, niihin kuitenkin käytettiin huomattavasti enemmän toiminta-aikaa kuin muihin tehtävätyyppeihin (kuva 4). Mukana näissä luvuissa ovat sekä vakinaisen henkilöstön että sopimushenkilöstön tekemä työ.

Kuva 4. Toiminta-ajat tehtävätyypeittäin aikavälillä 1.5.-31.8.2018 (Lähde: Pelastusopisto 2018)

3.2 Työtehtävien määrä

Vastaajista yli puolet (55 %) osallistui tehtäviin kesän aikana 12 kertaa tai useammin (kuva 5). Lisäksi vastaajista 32 % osallistui samaan hälytystehtävään useammin kuin kerran. 75 % taas osallistui saman päivän aikana useampaan tehtävään, yleensä kahteen tai kolmeen.

Kuva 5. Tehtävien määrä kauden aikana

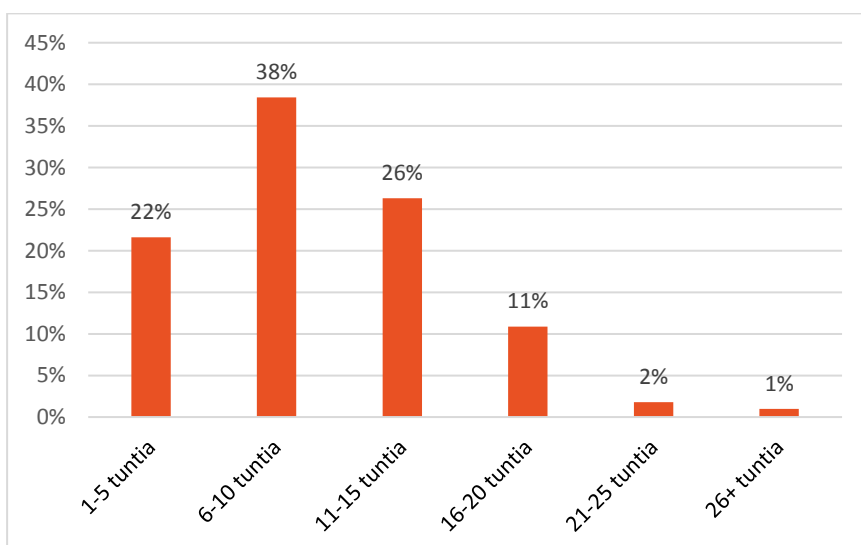
3.3 Työjaksojen pituus

Yli 5 tunnin jaksoja tehtiin yleensä satunnaisesti (61 %), mutta 22 % vastaajista kertoi tehneensä niitä usein. 17 % ei tehnyt pitkiä jaksoja lainkaan.

Kuva 6. Yli 5 tunnin työjaksot

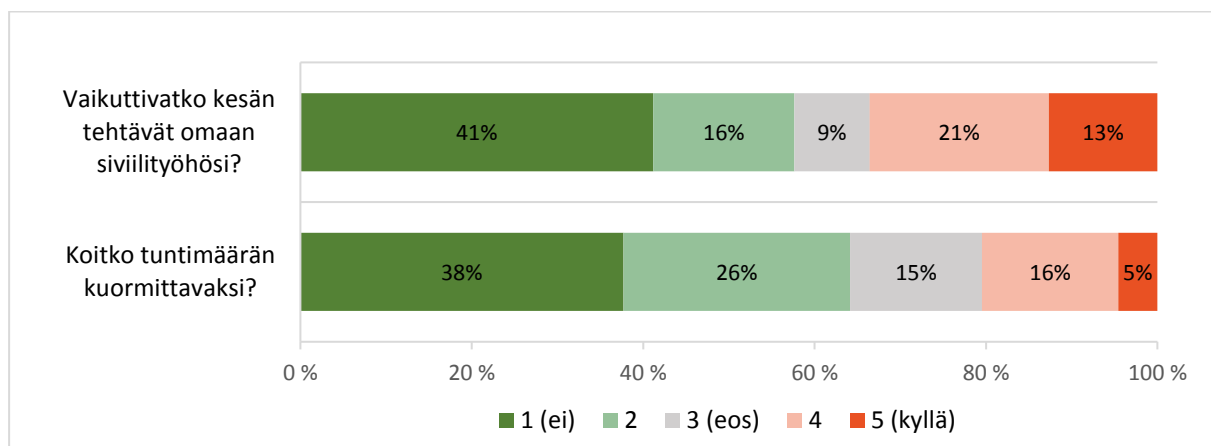
Lisäksi kysyttiin pisintä kesän aikana tehtyä työjaksoa. Suurimmalla osalla vastaajista pisin työjakso oli 6 ja 15 tunnin välillä, mutta monelle vastaajalle oli kertynyt jopa yli 20 tunnin mittainen jakso.

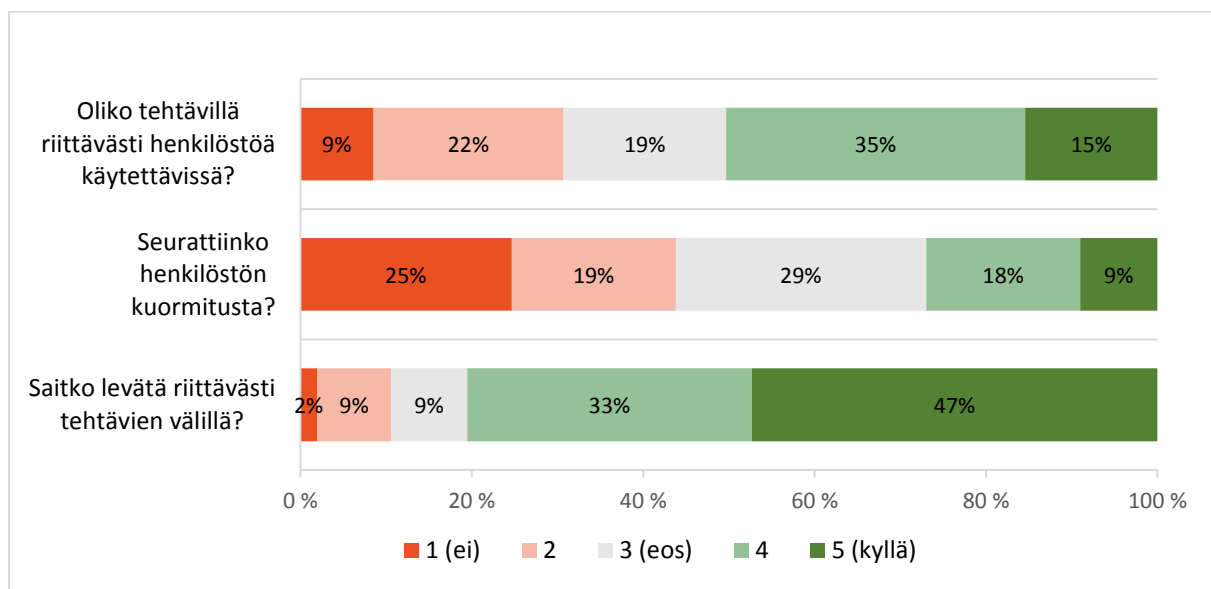
Kuva 7. Pisin työjakso

3.4 Tehtävien kuormittavuus

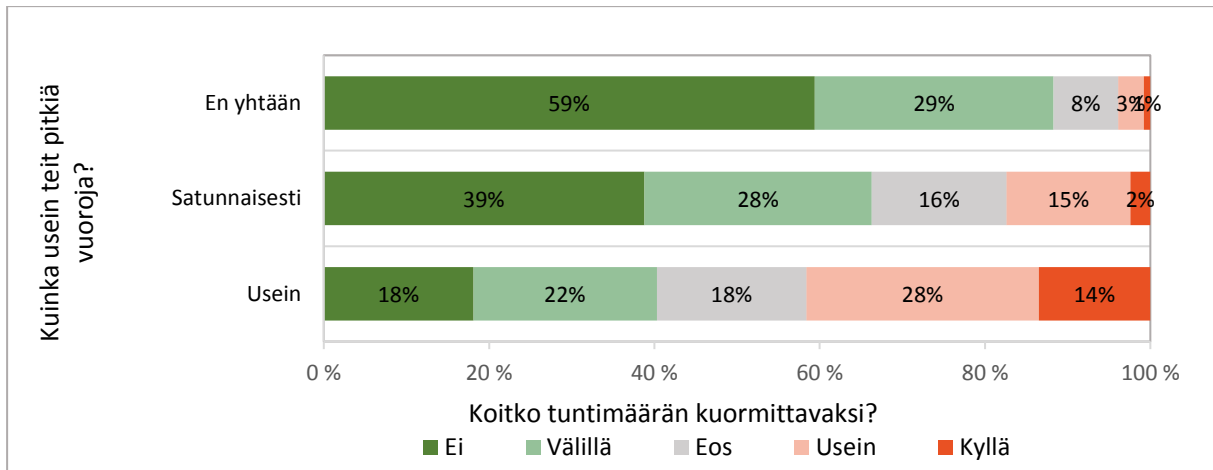
Yli puolet kyselyyn vastanneista (64 %) ei kokenut kesän tehtävistä kertynyttä tuntimäärää erityisen kuormittavaksi (kuva 8). Suurin osa (80 %) vastanneista sai myös levätä tehtävien välillä riittävästi (kuva 9). Toisaalta henkilöstön riittävydestä kysyttäessä vastauksissa oli hajontaa, eikä henkilöstön kuormitusta aina seurattu (kuva 9). Lisäksi kolmasosa vastaajista kertoi, että palokuntatehtävät vaikuttivat heidän siviilityöhönsä (kuva 8). Vastaajat, jotka tekivät usein pitkiä vuoroja, olivat keskimääräistä kuormittuneempia (kuva 10).

Kuva 8. Vaikutukset siviilityöhön ja kuormittavuus

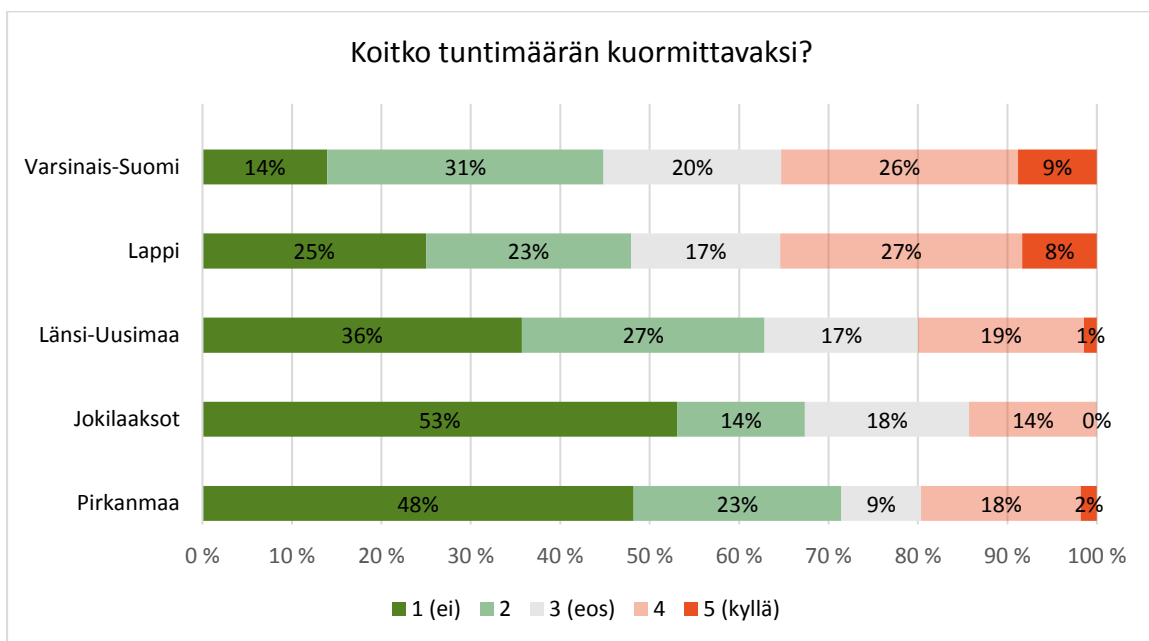

Kuva 9. Henkilöstön riittävyys, kuormituksen seuranta ja lepo tehtävien välillä

Kuva 10. Kuormittavuus ja pitkät vuorot

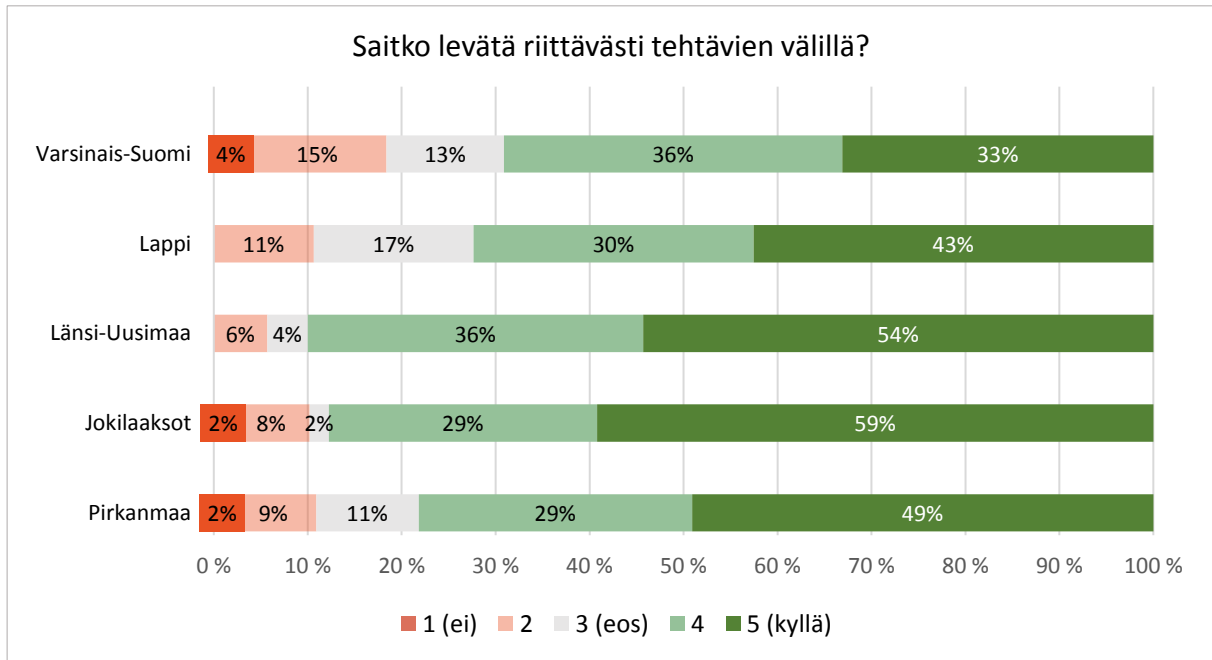
Kuormituksessa oli myös alueellisia eroja. Viidestä suurimman vastaajamäärän alueesta Varsinais-Suomessa ja Lapissa koettiin enemmän kuormitusta kuin muualla (kuva 11).

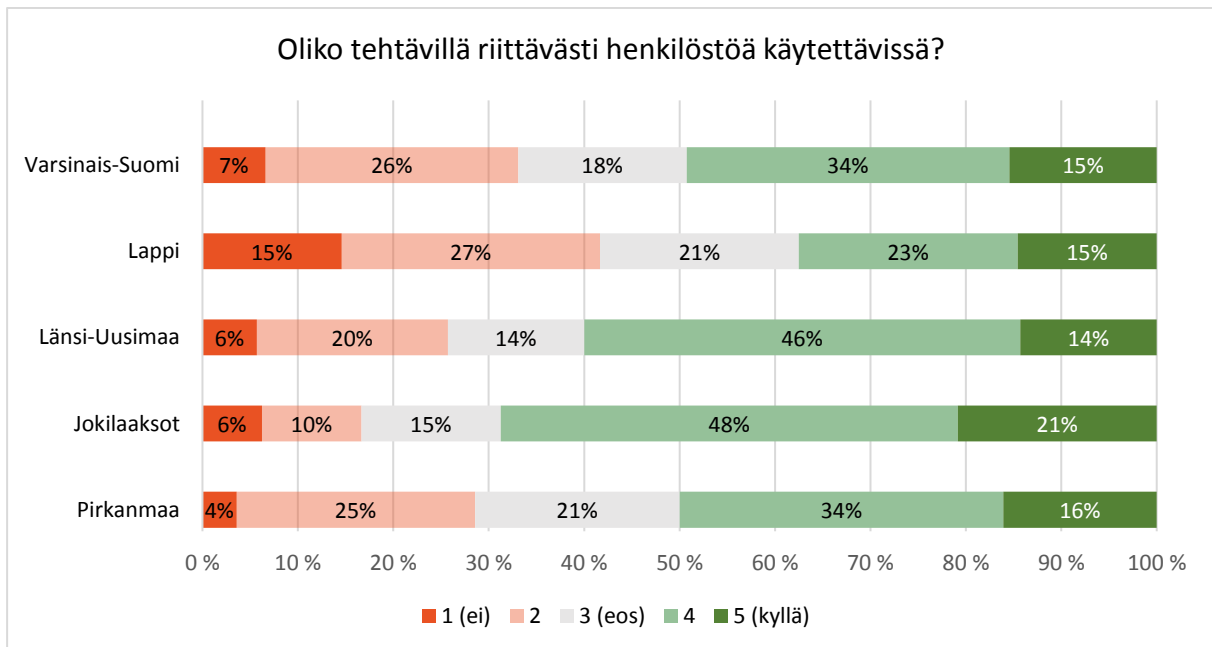
Kuva 11. Kuormittavuus alueittain

"Kesä oli joillekin kuormittava ja joillekin ei. Hälytysmuodostelmat perustuvat valmiisiin vasteisiin, ja joillain asemilla tehtäviä kertyi runsaasti ja toisilla vain pari tehtävää. Järjestelmä ja pelastustoiminnan johtajat eivät mielestäni huomioineet henkilöstön kuormitusta sillä vakavuudella kuin olisi pitänyt. Kuormaa olisi helppo jakaa käyttämällä levänneempiä miehiä eri asemilta tehokkaammin vaikka ajomatkat hieman pidentyisivätkin."

Tyytyväisyys lepoaikoihin tehtävien välissä vaihteli vähemmän (kuva 12). Henkilöstön riittävydessä eroja löytyi – Lapissa 42 % vastaajista näki henkilöstön riittävydessä ongelmia, kun taas Jokilaaksoissa määrä oli 16 % (kuva 13).

Kuva 12. Lepo tehtävien välillä alueittain

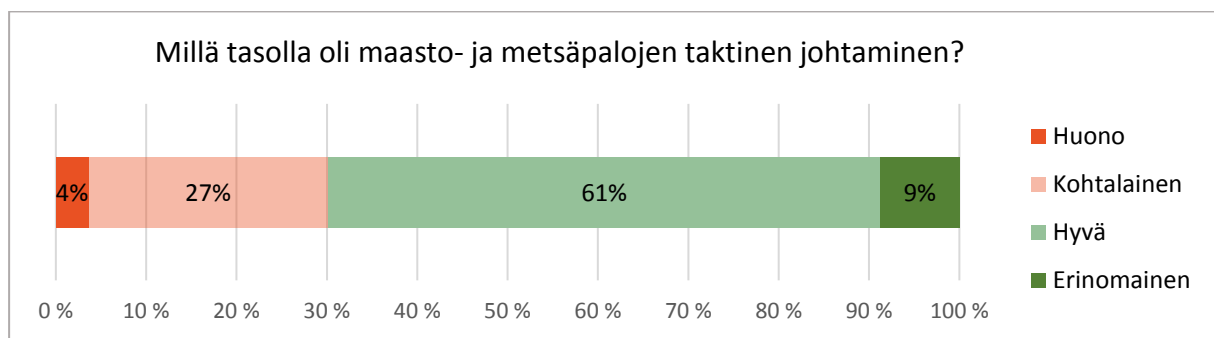

Kuva 13. Henkilöstön riittävyys alueittain

4. Johtaminen ja organisointi

4.1 Taktinen johtaminen

Kesän maastopalojen taktinen johtaminen sai melko hyvän arvosanan, sillä 70 % vastaajista näki sen tason joko hyvänä tai erinomaisena. Avointen kysymysten vastauksissa nimettiin myös puutteita tehtävien johtamisessa: tieto ei aina kulje sujuvasti tai sopimuspalokuntalaisten vuorojen venymiseen ei reagoita.

Kuva 14. Taktisen johtamisen taso

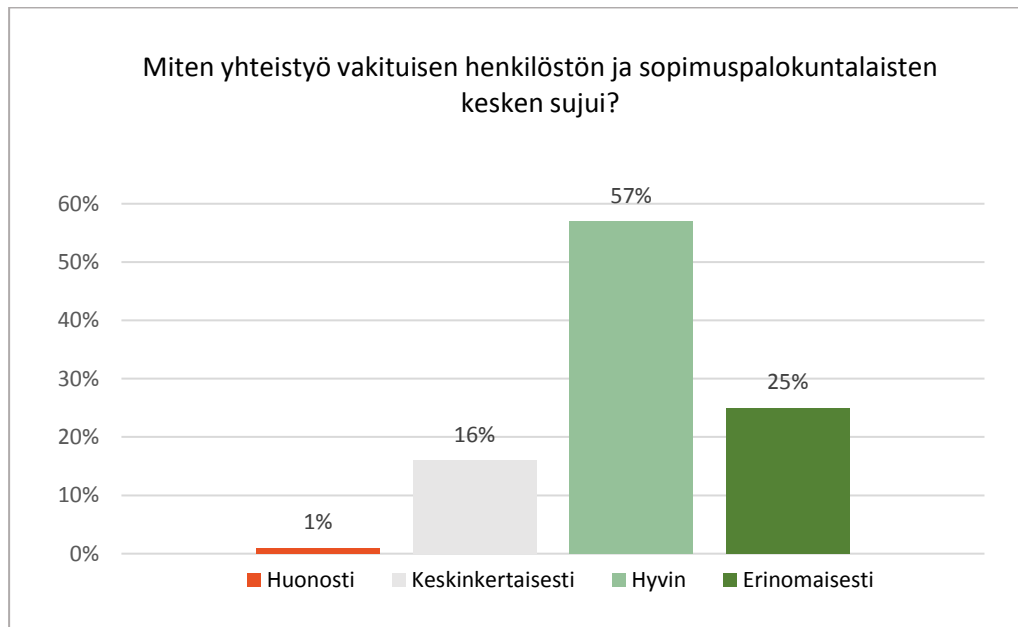
"Johtaminen olisi saanut olla sujuvampaa. Ja tiedottamista voisi hoitaa tehtävällä olevaan henkilöstöönkin päin, ei pelkästään mediaan."

"Joissakin tilanteissa yksikön johtaja "ohitettiin" ja tehtäväkäskeyjä annettiin suoraan miehistölle. Yksikön johtajalta oli näin ollen välillä henkilöstö hukassa."

"Henkilökohtaisesti havainnoin, että yhteistyö eri yksiköiden välillä toimi hienosti, sekä johtaminen oli selkeää. Tehtävillä toimiminen oli siten helppoa. Hyvä johtaminen selkeyttää ja näin keventää tehtävien hoitamista. Kiitokset tästä Jokilaaksojen Pelastuslaitokselle."

4.2 Yhteistyö vakituisten ja sopimuspalokuntalaisten välillä

Yhteistyön sujuminen vakituisten henkilöstön ja sopimuspalokuntalaisten kesken sai hyvän arvosanan: 83 % vastaajista totesi, että se sujui erinomaisesti tai hyvin.

Kuva 15. Yhteistyö vakituisten henkilöstön ja sopimuspalokuntalaisten välillä

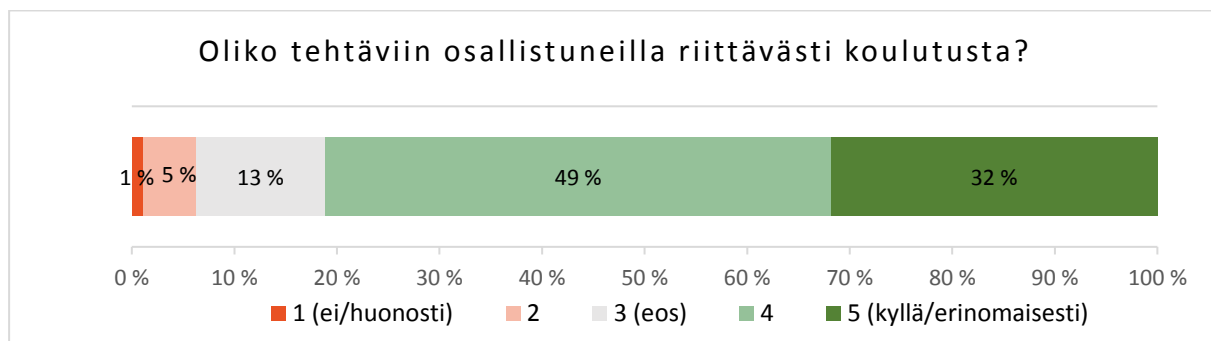
Toisaalta aiheeseen liittyvissä avovastauksissa (yht. 402 kpl) kriittinen ääni korostui. Erityisesti toistui se, että vakituiset ja sopimuspalokuntalaiset ovat joskus kuin ”kahden kerroksen väkeä”, eikä sopimuspalokuntalaisten kokemusta ja paikallistuntemusta arvosteta toivotulla tavalla. Lisäksi mainittiin se, etteivät vakituiset ja sopimuspalokuntalaiset tunne toisiaan henkilökohtaisesti, mikä hankaloittaa yhteistyötä.

”Riippuu puhtaasti työvuorosta. Suurin osa oikein asiallista ja yhteistyö pelaa. Korostaisin, että alle kymmen vuotta sitten valmistuneet palomiehet ovat erittäin asiallisia, kun taas suuri osa vanhan liiton miehistä suhtautuu hieman väheksyksen palokuntalaisiin ja sen vuoksi yhteishenki hieman rakoilee...”

”Pääasiassa hyvin, välillä voisi puhaltaa enemmän yhteen hiileen ja pelastajat voisivat tunnustaa, ettei esimerkiksi pelastajatutkinto tuo lisäarvoa letkulaukujen kantamiseen metsässä vaan kunto ja asenne ratkaisevat.”

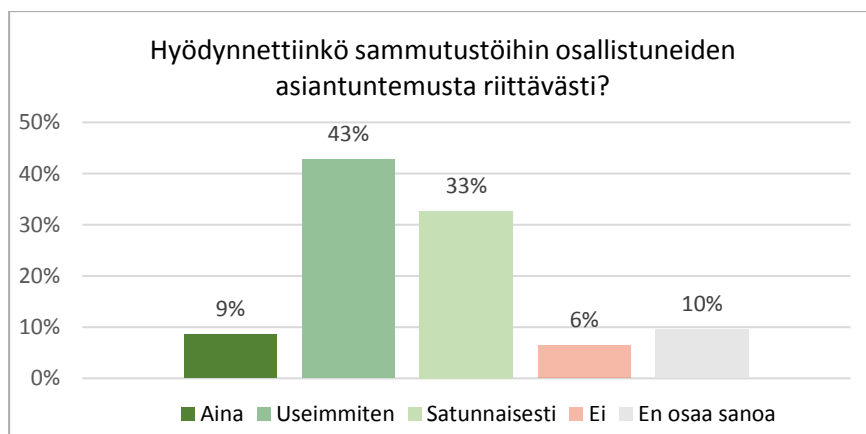
4.3 Osaaminen ja sen hyödyntäminen

Valtaosa (81 %) kyselyyn vastanneista oli tyytyväisiä tai joksikin tyytyväisiä tehtäviin osallistuneiden koulutukseen.

Kuva 16. Koulutus

Sammutustöihin osallistuneiden asiantuntemusta esim. huoltoon, raivaukseen ja vedenkuljetukseen liittyen hyödynnettiin vaihtelevasti. Hieman yli puolet (52 %) vastaajista oli sitä mieltä, että asiantuntemusta hyödynnettiin aina tai useimmiten.

Kuva 17. Asiantuntemuksen hyödyntäminen

Osaamisvajeista kysyttäessä mainittiin mm. johtaminen, viestiliikenne ja VIRVE:n käyttö, suunnistaminen ja kartanlukutaito sekä maastopalojen sammuttaminen (erityisesti turvepalot). Monen vastaajan mielestä selkeitä osaamisvajeita ei ollut. Avovastauksia aiheesta kerjyi yhteensä 336 kappaletta.

"Isojen ryhmittymien johtaminen ja organisointi etenkin huollon osalta. Samoin henkilöstön vaihto pitkällä tehtävillä ei sujunut ihan jouhevasti. Ei ehkä viikko-harjoituksissa saa tuota ison porukan johtamista, mutta jokin useamman aseman yhteinen harjoitus tai jokin VIRVE-harjoitus myös sivutoimisille yksikönjohtajille, jotka tarvittaessa voivat toimia kaistanjohtajina."

"Ei osata/uskalleta käyttää viestintävälineitä. Tehtävissä tulee paljon epäselvyyksiä jos ainut joka on yhteydessä tilanne johtajaan on oman yksikön johtaja. Tästä voisi ihan hyvin järjestää erillisen kurssin."

"Johtaminen: paikallisten kuuntelu. Miehistö: radiokuri."

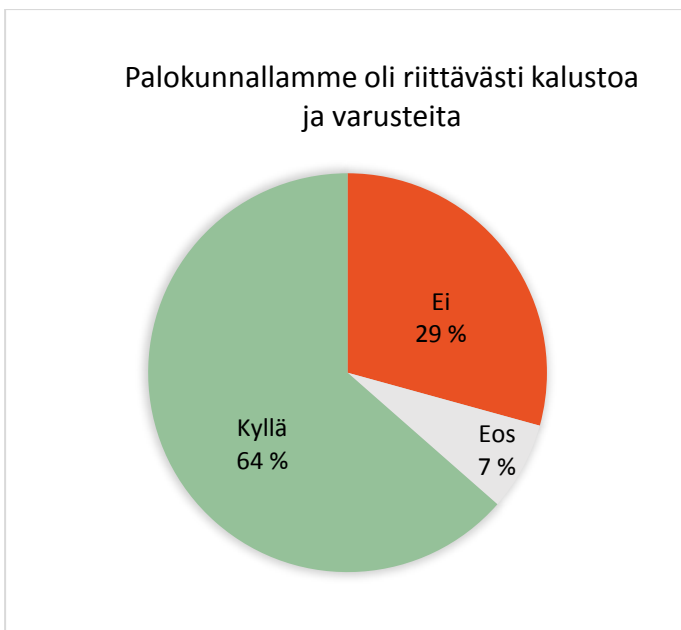
"Maastosta saatavan tiedustelutiedon saaminen. Levinneisyydestä ja suunnasta, maastossa näkyvät kokemattomalle kartanlukijalle selvittäminen tilannejohtajalle ei ole helppoa silloin ja voi tulla väärää/aikaa syöviä ratkaisuja palon saamiseksi rajattua."

"Joillakin vähäinen/olematon kokemus maastopaloista aiheuttaa ajoittain pientä hämminkiä. Ei mitään suurempaa. Maastopalojen sammutustaktiikat ja tekniikat poikkeavat aika paljon muusta sammutustyöstä. Maastopalojen eri tyypeistä ja niiden sammutustekniikoista ja taktiikoista voisi aivan hyvin olla ihan oma kurssikin. Paljon näitä asioita, ainakin teoriamuodossa, voi tosin opettaa viikkoharjoituksissakin."

5. Varusteet ja huolto

5.1 Varusteet ja kalusto

Suurin osa (64 %) vastanneista oli sitä mieltä, että kalustoa ja varusteita oli tarpeeksi. Lähes kolmasosa (29 %) kuitenkin havaitsi niissä puutteita.

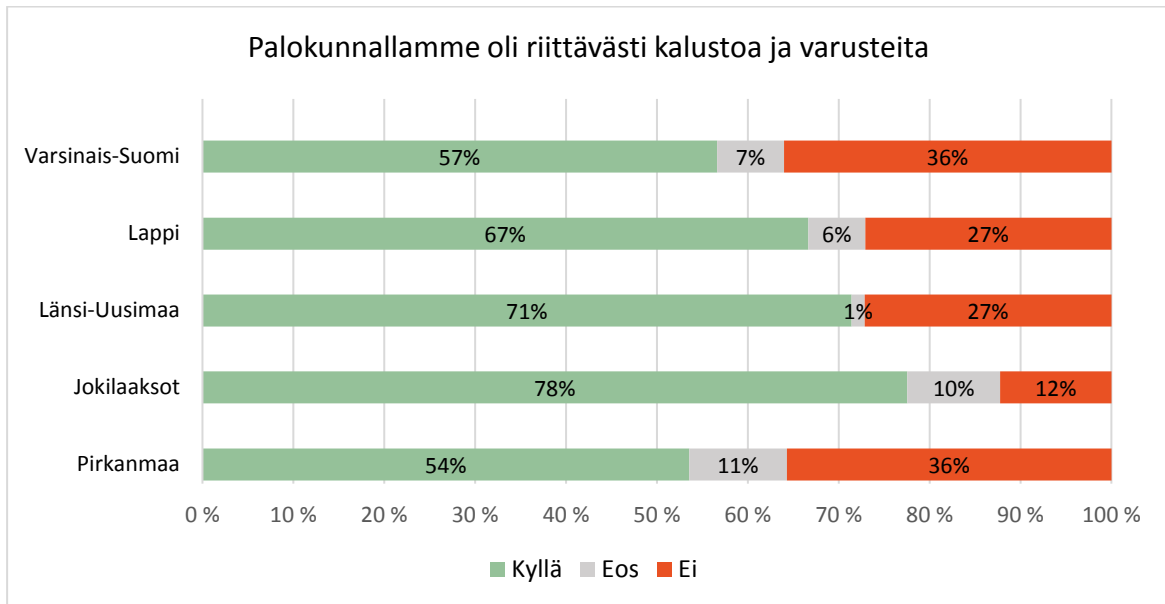

Kuva 18. Varusteiden riittävyys

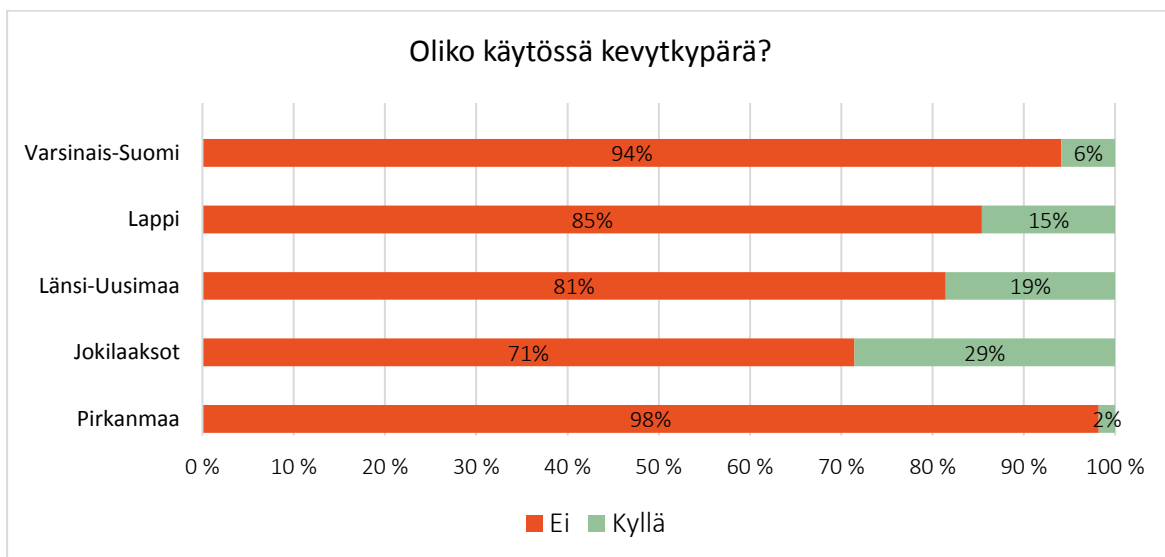
Avovastausten (216 kpl) perusteella toivottiin erityisesti lisää kevyitä sammutusasuja, koska helleaikaan kolmikerroksiset varusteet ovat liian raskaat ja kuumat. Myös tarve kevyille kypärille mainittiin monesti. Samoin sammutusletkuja toivottiin lisää.

"Varusteet ehdottomasti kuntoon varsinkin maastopalojen osalta! +30c lämmintä ja painellaan normaali kypärä ja paksu haalarin alaosa päällä ei ole ihmisen hommia."

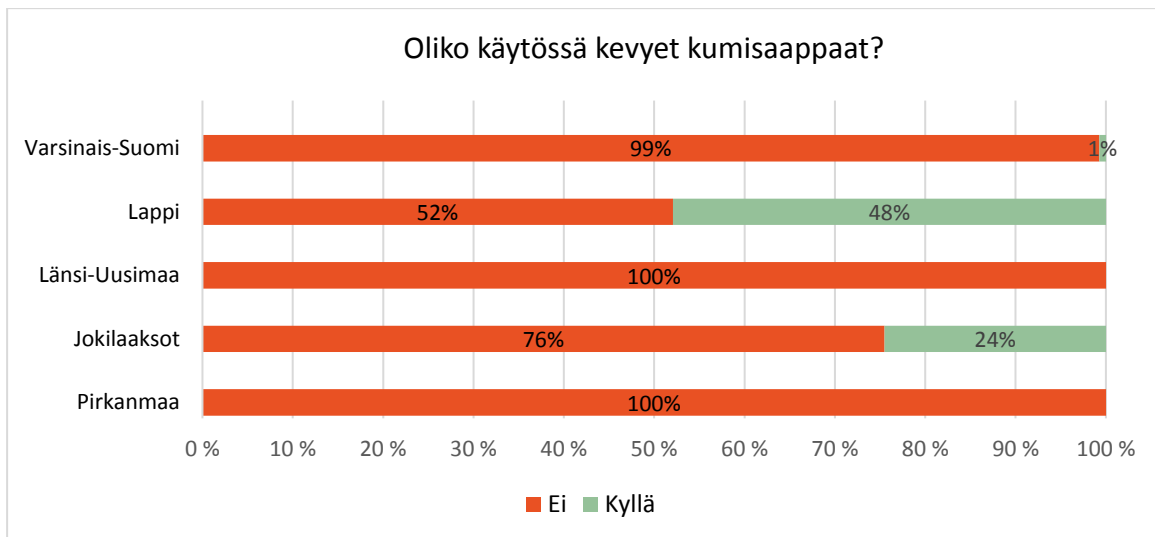
Alueellisia eroja oli jonkin verran. Pirkanmaalla varustetasoon tyytyväisiä oli 54 % vastaajista, kun taas Jokilaaksoissa luku oli 78 % (kuva 19). Kevytkypäriä oli jonkin verran käytössä useimmilla alueilla (kuva 20), kevyitä kumisaappaita eniten Lapissa (kuva 21) ja erillisiä asuja metsäpaloihin valtaosalla sekä Lapin että Jokilaaksojen alueen vastaajista (kuva 22).

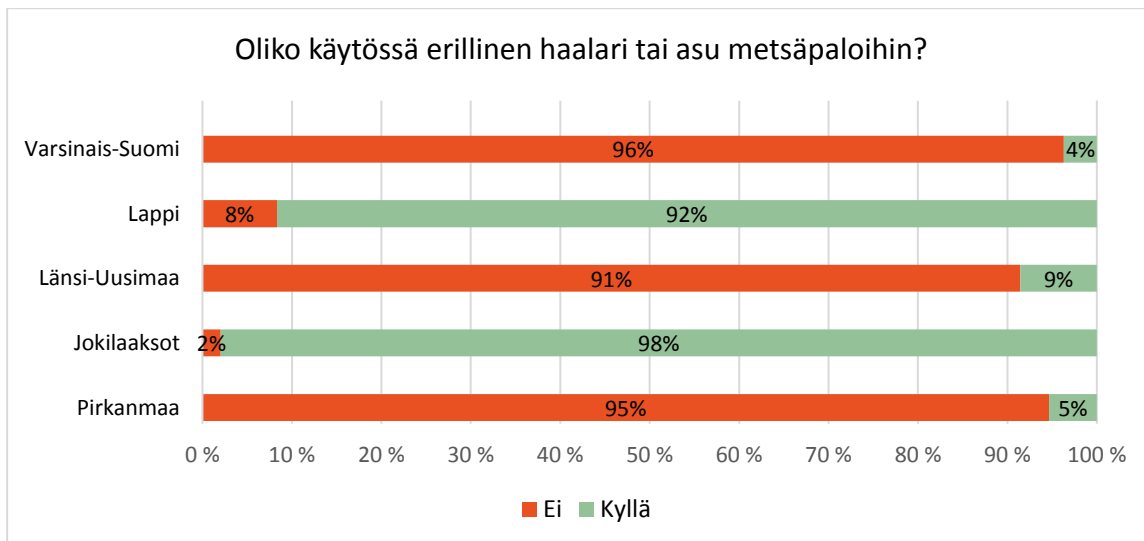
Kuva 19. Varusteiden riittävyys alueittain

Kuva 20. Kevytkypäriä alueittain

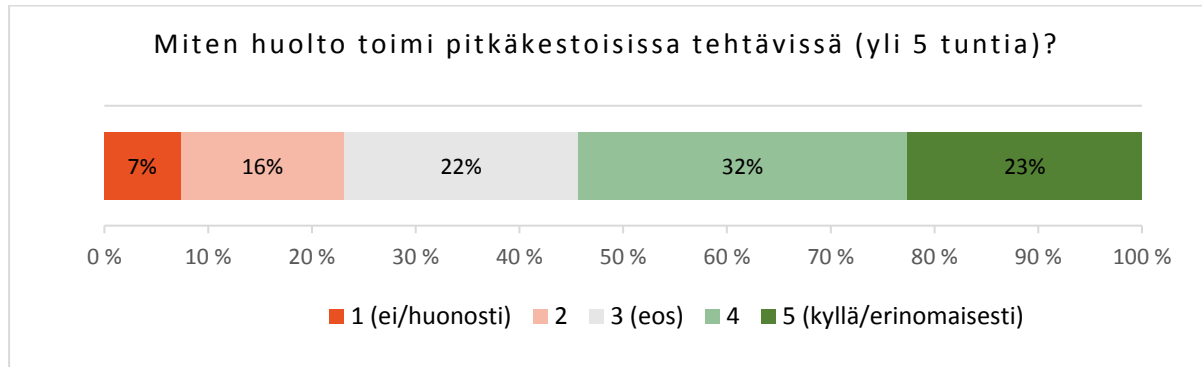
Kuva 21. Kevyet kumisaappaat alueittain

Kuva 22. Metsäpaloasut alueittain

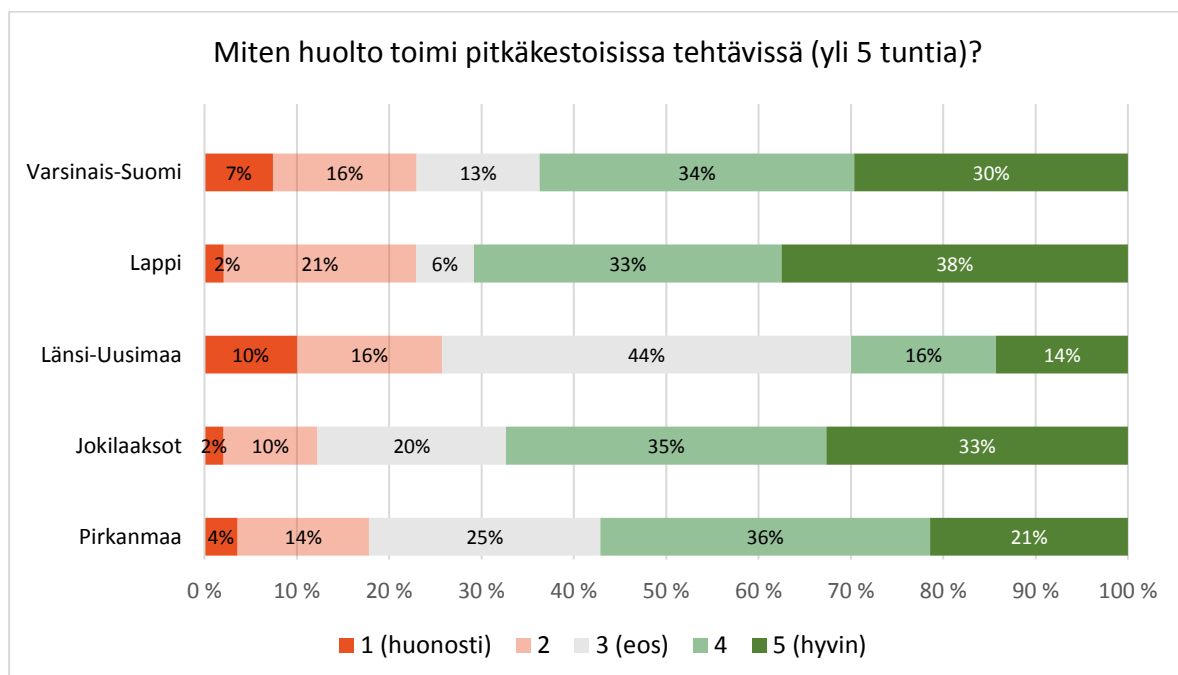
5.2 Huolto

Näkemykset huollon toimivuudesta vaihtelivat. Hieman yli puolet (55 %) vastaajista kertoi sen toimineen hyvin tai melko hyvin, lähes neljäsosa (23 %) huonosti tai melko huonosti.

Kuva 23. Huollon toimivuus pitkissä tehtävissä

Tyytyväisyys huoltoon vaihteli alueittain melko paljon. Viiden suurimman vastaajamäärän alueelta eniten parannettavaa löytyy Länsi-Uudeltamaalta (kuva 24). Lisäksi pienempien vastaajamäärien alueilta suhteellisen tyytymättömiä oli Etelä-Pohjanmaalla (59 % vastaajista sanoi huollon toimineen huonosti tai melko huonosti), Itä-Uudellamaalla (vastaava luku 52 %) ja Kanta-Hämeessä (41 %). Suhteellisen tyytyväisiä taas oli Satakunnassa ja Keski-Pohjanmaalla, missä huoltoon tyytymättömiä oli alle kymmenesosa vastaajista.

Kuva 24. Huollon toimivuus alueittain

6. Kehityskohteet ja muut huomiot

Koulutuksen, muonituksen ja kaluston kehittämisestä kysyttäessä avovastauksia kertyi 424 kappaletta. Erityisesti muonituksen kehittämiseen otettiin kantaa. Usein toivottiin enemmän väkeä hoitamaan sitä, täyttävämpää ruokaa, muonituksen valmistelua paikalle ajoissa ja ruokaa myös lyhyemmille tehtäville. Joskus mainittiin, että muonitus toimii erinomaisesti, kun sitä hoitamaan on valittu vastuuhenkilöt tai -osasto.

"Muonitus ja muu huolto voisi käynnistyä automaattisemmin. Luvan kanssa aina tuntui kestävän, vaikka valmius ruoan hankintaan olisi ollut."

Muonituksen ohella kehittämiskohteina mainittiin usein varusteet sekä muutamaan otteeseen myös paikannustekniikka: toivottiin karttaohjelmia, välineistöä sähköisten karttojen katseluun, suunnistustaitojen koulutusta sekä kuvauskoptereita tiedusteluun.

"Paikannuslaitteet ovat alkeellisia. Mapitaret käyttöön."

"Vapaa sana" -kohtaan tuli 190 avovastausta. Lopuksi esitellään muutamia tässä kohdassa esille nousseita teemoja sekä nostoja vastauksista.

Resursseja ei hyödynnetä parhaalla tavalla:

"Erityisesti suurten kaupunkien sopimuspalokunnissa on paljon hyödyntämättömiä resursseja ja erinomaista kalustoa. Osaamista niissä ei kuitenkaan välttämättä ole. Toki sitä ei voi olla ilman kunnollista operatiivista toimintaa."

"Resursseja pystyisi hyödyntämään nykyistä paremmin. Jostain syystä pelastusalan viestintäteknologia on jämähtänyt 90-luvulle, ja esim. kaksisuuntainen hälytysjärjestelmä on teknisesti täysin mahdollinen, kyse on halusta. Reaaliaikaisen tilannekuvan ylläpito yhdistettynä vastesuunnitteluun karsisi päällekkäisyyksiä ja varmasti pitkässä juoksussa maksaisi itsensä takaisin."

"Monesta suusta on kuultu, että ei voi lähteä maastopaloon, koska ei ole tietoa milloin pääsee pois, onko huoltoa yms. Laitoksen pitäisi sopimuspalokuntien kanssa sopia pelisäännöt, esim. maksimipituudet hälytyksille. Ei ole tehokasta, että metsäpaloa ollaan sammuttamassa 15h, tehokkuus ja turvallisuus kärsii. Tehtävissä alkaa 6h jälkeen olemaan takki tyhjänä. Aikataulutus/vuorotus...."

Tulevaisuuteen on varauduttava, sillä olosuhteet eivät ainakaan helpotu:

"Jos kesät ovat jatkossakin kuivia, on isojen metsäpalojen vaara myös Suomessa suuri. Laaja paloasemaverkosto tulee säilyttää ja tukea vpk-toimintaa, että tehtäviin riittää lähtijöitä. Sopimuspalokuntien rooli maastopalojen sammutuksessa on ratkaiseva. Vakainainen palokunta ei pysty laajaa maaseutua sammuttamaan, jos maastopalot lisääntyvät."

"Hyvä että asiaa selvitetään. Pidempikestoisten tehtävien hoitaminen on lapsenkengissä. Herää myös huoli miten mahdollisissa poikkeusoloissa pystyttäisiin toimimaan, kun yksittäinen laaja maastopalo tuntuu olevan mahdoton tehtävä joukkojen huoltamisen yms. tukitoiminnan osalta."

Maakuntarajojen noudattaminen luo tehottomuutta:

"Maakuntarajat haittaavat toimintaa, lähimmän yksikön periaate EI toimi."

Kansallisen tason organisointia on kehitettävä:

"Suomesta puuttuu kansallisen tason koordinaatio- ja johtamisjärjestelmät tämänkaltaisten pitkäkestoisten tilanteiden hoitamiseen. Esimerkiksi Pyhärannan 40 ha:n metsäpalo satoi merkittävän määrän resursseja Varsinais-Suomen pelastuslaitokselta sekä naapuripelastuslaitoksilta. Tuohon verrattuna Ruotsissa paloi samaan aikaan tuhansia hehtaareja metsää, joista laajin oli 9500 ha."

Sopimuspalokuntalaisten tasapainoilu tehtävien ja leipätyön välissä:

"Sopimuspalokuntalaisten työnantajille tulisi yhteiskunnan taholta suorittaa korvaus, jos työaikana työntekijä lähtee tehtävälle. Pelastuslaitoksen tulisi keskustella sellaisten työnantajien kanssa, joissa on hälytyskelpoisia sopimuspalokuntalaisia töissä, jotta he voisivat lähteä hälytyksiin."

Toiminnan jatkuvuus pitäisi varmistaa:

"Pienellä paikkakunnalla resurssit ovat ongelma, varsinkin päivälähdöissä. Nuorisoa ei toiminta kiinnosta, ja keski-ikä on yli 40v. Sama pieni porukka pyörittää toimintaa, ja joka tööttiin on lähde, oli omia menoja tai ei. Kaveria ei voi jättää! Kaipaisin kauaskantoisempaa suunnitelmaa koko sopimuspalokuntajärjestelmän tulevaisuudesta."

Lisää avointa keskustelua:

"Lisää kyselyjä, tutkimusta, avointa keskustelua ja kehittämistä aiheesta! Erityisesti Itä-Lapissa nousi esiin tavallisten työskentelytapojen tuntemattomuus nuoremmalle päällystölle."